

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 februari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0597
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0492/A

Verzoekende partij   de nv **BELGIAN POSTERS**

vertegenwoordigd door advocaat Erik VANDEN BRANDE, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 1040 Brussel, Sint Michielslaan
55 bus 10

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

I.   BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 1 april 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 februari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ingelmunster van 19 oktober 2015 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van het behoud van een reclamepaneel op de gevel van een woning op het perceel gelegen te 8770 Ingelmunster, Meulebekestraat 132 met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 1231H.

II.   VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 oktober 2017.

De verzoekende partij verschijnt schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 26 augustus 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ingelmunster een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van het behoud van een reclamepaneel van 16,50 m² op de zijgevel van een woning op het perceel gelegen te 8770 Ingelmunster, Meulebekestraat 132.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Roeselare-Tielt', vastgesteld met een koninklijk besluit van 17 december 1979, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 4 september 2015 tot en met 3 oktober 2015 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 13 oktober 2015 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ingelmunster weigert op 19 oktober 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 13 november 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 21 januari 2016 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 26 januari 2016 beslist de verwerende partij op 18 februari 2016 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“ ...

TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Met betrekking tot de toetsing aan de wettelijke en reglementaire bepalingen wijst de PSA op het volgende :

“De aanvraag is volgens het gewestplan Roeselare-Tielt (KB 17/12/1979) gelegen in een agrarisch gebied.

Het is duidelijk dat het plaatsen van een publiciteitspaneel geen agrarische of para-agrarische activiteit is. Er moet dan ook toepassing worden gemaakt van de basisrechten voor zonevreemde constructies. Artikel 4.4.10 VCRO is echter duidelijk:

“Deze afdeling is van toepassing op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevreemde constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden.”

In de Memorie van Toelichting wordt toegelicht dat deze basisrechten niet van toepassing zijn op publiciteitspanelen omdat zij geen recht hebben op rechtszekerheid. De publiciteitspanelen hebben meestal een tijdelijk karakter en kunnen gemakkelijk vervangen worden. De wetgever heeft er dus bewust voor gekozen om publiciteitspanelen een mindere bescherming toe te kennen dan andere constructies.

Dit alles zorgt er voor dat er geen enkele juridische basis is om de aanvraag te kunnen vergunnen. Het feit dat het paneel bevestigd is aan een vergund gebouw, doet niet ter zake. Er moet immers ook een basis zijn de constructie op zich, zijnde het paneel, te vergunnen. De wetgever heeft dit niet voorzien waardoor de stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.”

De deputatie treedt die beoordeling, in haar geheel en om de erin vermelde redenen volledig bij en neemt ze dan ook tot de hare. Het argument dat het betrokken paneel reeds sinds 2006 werd geplaatst en dus strafrechtelijk is verjaard zodat er geen juridische noodzaak zou bestaan om een stedenbouwkundige vergunning te bekomen, kan niet worden bijgetreden. Vastgesteld moet worden dat zowel in 2006 als op heden, voor het plaatsen van dergelijke panelen een stedenbouwkundige vergunning is vereist. Er bestaat in de VCRO geen enkele vrijstelling van vergunningsplicht voor wederrechtelijk uitgevoerde handelingen die zouden zijn verjaard.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

*Aangezien er een legaliteitsbelemmering voorligt, is een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet aan de orde.
...”*

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (schending van de formele en materiële motiveringsplicht), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, meer bepaald het principe dat elke administratieve beslissing op afdoende juridische en feitelijke overwegingen moet berusten, en het rechtszekerheidsbeginsel, en van artikel 4.4.10 VCRO.

Het middel luidt:

“ ...

1.

Inzake heeft de deputatie van West-Vlaanderen haar appreciatiebevoegdheid inzake goede ruimtelijke ordening en opportuniteitsbeoordeling niet uitgeoefend en “niet aan de orde” genoemd omdat er volgens haar een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering zou bestaan om de aanvraag te vergunnen met name de ligging van de aanvraag in agrarisch gebied volgens het gewestplan Roeselare – Tielt (KB dd. 17.12.1979) en de (beweerde) strijdigheid van de aanvraag met art. 4.4.10 VCRO.

De bestreden beslissing schendt de in het middel aangehaalde bepalingen aangezien er geen legaliteitsbelemmering is die het afleveren van een vergunning wettelijk onmogelijk maakte.

Volgens de Deputatie is er “geen juridische basis” om de aanvraag te kunnen vergunnen. Er zijn echter geen decretale of reglementaire bepalingen die publiciteitsmiddelen op de betrokken locatie beperken of verbieden.

De stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Roeselare – Tielt die van toepassing zijn in agrarische gebieden, maken helemaal geen melding van verbods – of gebodsbepalingen inzake reclameborden. De aanvraag strijdt dan ook niet met de planologische bestemming zoals voorzien in het vigerende gewestplan, maar is er in overeenstemming mee, ook als het voorwerp van de aanvraag geen agrarische of para-agrarische activiteit betreft.

Deze vaststelling vormt een voldoende juridische basis om, uiteraard onder voorbehoud van het resultaat van de uitoefening van de appreciatiebevoegdheid inzake goede ruimtelijke ordening, de vergunning te kunnen verlenen.

De beslissing van de Deputatie, in de mate geoordeeld wordt dat reclamepanelen alleen kunnen worden vergund op voorwaarde dat de mogelijkheid om reclameborden te plaatsen uitdrukkelijk is voorzien in de toepasselijke decretale en reglementaire bepalingen, mist alle rechtsgrond.

Er diende dan ook in het geheel geen toepassing gemaakt te worden van de basisrechten voor zonevreemde constructies (art. 4.4.10 VCRO).

Bij afwezigheid van verbodsbepalingen in de toepasselijke decretale en reglementaire bepalingen, en bij afwezigheid van bindende ongunstige externe adviezen, diende de deputatie wel degelijk in het kader van een goede ruimtelijke ordening te beoordelen of het voorwerp van de aanvraag al dan niet strijdt met de goede aanleg van de plaats.

Dit gebeurde niet.

De weigering van vergunning is dan ook geïciseerd.

2.

In de mate de Deputatie uit de bewoordingen van art. 4.4.10 VCRO meent te moeten afleiden dat publiciteitspanelen “geen recht hebben op rechtszekerheid omdat publiciteitspanelen meestal een tijdelijk karakter hebben en gemakkelijk vervangen kunnen worden”, schendt het besluit manifest het rechtszekerheidsbeginsel en het rechtmatig vertrouwen dat de rechtsonderhorige daarin mag koesteren. Art. 4.4.10 VCRO stelt dit ook niet als dusdanig.

De omstandigheid dat voor reclameborden of uithangborden, die inderdaad vaak tijdelijk van aard zijn, de geldigheidsduur van de vergunning vaak wordt beperkt in de tijd, brengt uiteraard geen mindere rechtsbescherming voor dit soort constructies met zich mee.

De wetgever heeft zeker niet gewild “minder rechtszekerheid” of minder waarborgen te verlenen aan vergunningsaanvragen voor reclamepanelen zoals de Deputatie insinueert.. Ook daar moet voor elk specifiek dossier de appreciatiebevoegdheid inzake goede ruimtelijke ordening van de vergunningverlenende overheid uitgeput worden. Nergens

wordt de overheid ervan vrijgesteld de haar door de decreetgever toegewezen bevoegdheid en taak uit te oefenen als het om reclamepanelen gaat.

3.

Tenslotte is de motivering van het bestreden deputatiebesluit gebrekkig, minstens niet afdoende.

3.a.

Belgian Posters betwistte in haar beroepsschrift het zonevreemd karakter o.a. als volgt:

“In 2006 werd voor het eerst publiciteit op deze gevelmuur geplaatst.

Publiciteit op deze gevelmuur is dan ook deel gaan uitmaken van de omgeving en niet zonevreemd. Het signalisatiebord voor Colruyt heeft zich over de jaren heen geïntegreerd in de bestemmingszone.”

De Deputatie beantwoordt of weerlegt dit argument niet.

3.b

Het is niet omdat in de VCRO geen vrijstelling van vergunning voorzien is voor onvergunde onverjaarde reclameconstructies, dat er nog een juridisch bindende verplichting of noodzaak zou bestaan om alsnog een vergunning te bekomen voor dergelijke panelen, dit bij gebreke aan sanctiemogelijkheid.

Het zonder vergunning instandhouden van een reclamepaneel maakt geen strafbaar feit meer uit. Het voortdurend bouw misdrijf werd volledig gedecriminaliseerd door de wetgever die het misdrijf van instandhouding behoudens in de zgn. “ruimtelijk kwetsbare gebieden” bij decreet van 4 juni 2003 heeft opgeheven.

(...)

Agrarisch gebied komt niet voor op de lijst van ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Nog volgens de Deputatie is “zowel in 2006 als op heden voor het plaatsen van dergelijke panelen een stedenbouwkundige vergunning vereist”. Deze vaststelling is echter niet relevant voor huidige casus. Immers heeft de huidige aanvraag geen nieuwe plaatsing van een reclamepaneel tot voorwerp en werd er sinds 2006 aldaar geen nieuw reclamepaneel geplaatst.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

Verzoekende partij meent dat er geen legaliteitsbelemmering is om de vergunning te weigeren.

Verzoekende partij verwijst naar de gewestplanbestemming “agrarisch gebied” en overweegt het volgende “De aanvraag strijdt dan ook niet met de planologische bestemming zoals voorzien in het vigerende gewestplan, maar is er in overeenstemming mee, ook als het voorwerp van de aanvraag geen agrarische of para-agrarische activiteit betreft”.

De aanvraag betreft het plaatsen van een reclamebord (regularisatie). Er kan niet worden ingezien, evenmin wordt aangetoond, in welke zin een reclamebord verenigbaar is met de bestemming agrarisch gebied. Verzoekende partij lijkt dit ook zelf aan te geven maar meent dat de aanvraag toch planologisch aanvaardbaar is? De verbodsbepaling tot het plaatsen van een reclamebord volgt uit de bestemmingsvoorschriften zoals omschreven in artikel 11 van het KB dd. 28 december 1972.

Het is in die optiek dat verwerende partij als zorgvuldig vergunningverlenende overheid de aanvraag heeft getoetst aan de basisrechten voor zonevreemde constructies. Ook deze bieden echter geen vergunningsgrond, integendeel reclamepanelen worden zelfs expliciet uitgesloten van de mogelijkheden geboden door de zonevreemde basisrechten. Verzoekende partij levert hier kritiek op, de facto gaat het om kritiek op de memorie van toelichting, hetgeen uiteraard niet tot vernietiging van de bestreden beslissing aanleiding kan geven.

Indien er geen juridische grondslag bestaat om een vergunning af te leveren dient de aanvraag niet getoetst aan de goede ruimtelijke ordening, een dergelijke beoordeling doet immers geen afbreuk aan de vastgestelde legaliteitsbelemmering.

Voorts zou de bestreden beslissing niet afdoende zijn gemotiveerd, een element uit het beroepschrift betreffende de aanwezigheid van publiciteit op deze zijgevel in 2006 wordt aangehaald. Los van het feit dat de bestreden beslissing wel degelijk verwijst naar dit beroepsargument en er geen sprake kan zijn van gelijkheid in onwettigheid, betreft het hier kritiek op een overtuigend motief. Hetgeen uiteraard evenmin tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. Hetzelfde geldt voor wat het decriminaliseren van een voortdurend bouwmisdrijf betreft.

...

3.

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

1.

In haar antwoordnota schrijft verwerende partij:

“Indien er geen juridische grondslag bestaat om een vergunning af te leveren dient de aanvraag niet getoetst aan de goede ruimtelijke ordening, een dergelijke beoordeling doet immers geen afbreuk aan de vastgestelde legaliteitsbelemmering.”

Zo dit juist is, dient vooreerst de vraag gesteld waarom het college van burgemeester en schepenen in deze zaak de aanvraag heeft beoordeeld in het licht van de goede ruimtelijke ordening en de aanvraag geweigerd heeft omdat ze niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening (pagina 3/5 weigeringsbesluit, hoofding “Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening”).

Verzoekende partij blijft er vervolgens bij dat bij de toetsing aan de wettelijke en reglementaire bepalingen beoordelingsfouten zijn gebeurd door verwerende partij en haar PSA.

Het blijkt duidelijk uit de geciteerde passage dat de verwerende partij twee begrippen verwart. Men spreekt van een legaliteitsbelemmering als er juridisch obstakel (belemmering) is om een vergunning te verlenen, omdat de aanvraag volgens de wet of

reglement niet vergund kan worden. Een legaliteitsbelemmering volgt nooit uit het louter ontbreken of niet voorhanden zijn van een positiefrechtelijke bepaling.

Blijkbaar heeft verwerende partij in de stedenbouwkundige voorschriften van het vigerende gewestplan naar een positieve norm gezocht die expliciet het plaatsen van reclamepanelen in de betrokken agrarische zone toestaat terwijl men echter had moeten onderzoeken of er verbodsbepalingen op reclamepanelen zijn die de aanvraag daardoor wettelijk niet vergunningsvatbaar zouden maken. Het is niet omdat verwerende partij geen expliciete juridische basis heeft gevonden dat er ook sprake is van een legaliteitsbelemmering. De toepasselijke voorschriften bevatten immers geen enkel verbod op het plaatsen van reclamepanelen. Het is niet omdat reclamepanelen niet vermeld worden in de stedenbouwkundige voorschriften van een gewestplan, dat ze in dat gebied daardoor verboden zouden zijn. Agrarische gebieden zijn trouwens geen ruimtelijk kwetsbare gebieden.

De beslissing van de verwerende partij is onwettig in de mate geoordeeld wordt dat reclameconstructies alleen voor vergunning in aanmerking komen op de plaatsen waarvoor de toepasselijke decretale en reglementaire bepalingen uitdrukkelijk vermelden dat de plaatsing van reclamepanelen toegestaan is.

2.

Verwerende partij beweert dat in de bestreden beslissing wel degelijk de beroepsargumenten van verzoekende partij worden besproken.

Op een essentieel punt is dit nochtans niet gebeurd.

Verwerende partij stelt, om aan te tonen dat zij als vergunningverlenende overheid zorgvuldig te werk gaat, dat zij de aanvraag heeft getoetst aan de basisrechten voor zonevreemde constructies maar daarin geen vergunningsgrond te hebben gevonden. Alsdan kon de deputatie niet anders dan het oordeel van het college van burgemeester en schepenen bevestigen, volgens hetwelk de vergunning niet kon worden toegekend omdat de woning waartegen het reclamepaneel hangt “zonevreemd” is. Echter werd door nv Belgian Posters in het beroepschrift voor de deputatie deze vaststelling tegengesproken: “Het is niet omdat de verbalisanten hebben vastgesteld dat er ca 125 m² aan verharding in de tuin aanwezig is (omvangrijk terras in kleine klinkers en grindverharding naar het tuinhuis) en er slechts 80 m² aan verharding vrijgesteld is van stedenbouwkundige vergunning conform het vrijstellingsbesluit, dat de gehele woning daardoor “zonevreemd” zou worden.”

Nv Belgian Posters concludeerde dan ook, in haar beroepschrift voor de deputatie: “Daardoor vervalt tevens het argument volgens hetwelk enkel niet vergunningsplichtige panelen (met een maximale oppervlakte van 4 m²) op de betrokken gevel zouden mogen worden aangebracht.”

Dit beroepsargument werd onbesproken en onbeantwoord gelaten door verwerende partij.

De Raad dient vast te stellen dat verzoekende partij betwist heeft dat de woning waartegen het reclamepaneel hangt een zonevreemde constructie is én dat de verwerende partij dit niet onderzocht heeft. Nergens in de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van dit element. De betwisting van zonevreemde constructie is geen overtoollig motief maar vormt een van de feitelijke kenmerken van de aanvraag. Het niet onderzoeken of het gebouw wel zonevreemd is, getuigt dan ook niet van de vereiste zorgvuldigheid.

Art. 4.7.21 §1 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid dient te onderzoeken.

De verwerende partij is daarbij niet gebonden door de motivering vervat in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten, maar ze moet deze argumenten wel onderzoeken en beantwoorden. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag strekt tot de regularisatie van een publiciteitspaneel tegen de gevel van een woning, die volgens het gewestplan 'Roeselare-Tielt' in agrarisch gebied ligt.

Luidens artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (vervolgens: Inrichtingsbesluit) zijn de agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin en mogen ze, behoudens bijzondere bepalingen, enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover die een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven bevatten.

Zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing motiveert, betreft de aanvraag geen agrarische of para-agrarische activiteit en is die aldus in strijd met de gewestplanbestemming van agrarisch gebied.

De verzoekende partij betoogt dat de regularisatieaanvraag, ook al betreft die geen agrarische of para-agrarische activiteit, wel bestaanbaar is met de planologische bestemming omdat geen decretale of reglementaire bepaling publiciteitsmiddelen op de betrokken locatie verbiedt, de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan geen gebods- of verbodsbepalingen betreffende reclameborden bevatten, en dat de verwerende partij ten onrechte een positiefrechtelijke norm gezocht heeft, die expliciet het plaatsen van reclamepanelen in het betrokken agrarisch gebied toestaat. Daarmee negeert de verzoekende partij de draagwijdte van het voorschrift van artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit dat bepaalt voor welke activiteiten agrarische gebieden bestemd zijn. De opmerking dat agrarische gebieden "geen ruimtelijk kwetsbare gebieden (zijn)", is van iedere relevantie ontdaan.

De ontkenning dat de woning zonevreemd zou zijn, nog daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij dat voor het eerst in de wederantwoordnota opwerpt, ontbeert iedere grondslag. Uit niets blijkt, en de verzoekende partij beweert ook niet, dat er een agrarisch of para-agrarisch bedrijf uitgebaat wordt. Het is een raadsel hoe de verzoekende partij uit een vergelijking tussen de verharde oppervlakte van 125 m² en de van de vergunningsplicht vrijgestelde oppervlakte van 80 m² de conclusie trekt dat de woning niet zonevreemd is.

De verzoekende partij betwist dat het de bedoeling van de wetgever geweest zou zijn om vanwege het tijdelijk karakter van reclamepanelen minder rechtszekerheid of waarborgen te verlenen, zoals de verwerende partij uit artikel 4.4.10 VCRO afleidt, en dat het bestuur in elk specifiek dossier tot een appreciatie van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening moet overgaan.

De verzoekende partij gaat voorbij aan wat er klaar en duidelijk in de wet staat. Artikel 4.4.10, §1, eerste lid VCRO sluit met zoveel woorden publiciteitsinrichtingen of uithangborden van het toepassingsgebied van de basisrechten voor zonevrije constructies uit. De verwerende partij

motiveert rechtmatig dat op grond van die bepaling de aanvraag in afwijking van de gewestplanbestemming van agrarisch gebied niet vergund kan worden.

De door de verzoekende partij gehekelde overwegingen in de bestreden beslissing over het minder beschermingswaardige statuut van publiciteitsinrichtingen komen uit de memorie van toelichting bij de betrokken bepaling van het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid. Daarin wordt het “evident” genoemd “dat dergelijke goederen moeilijk onder de rechtszekerheidsbepalingen kunnen worden gebracht, nu zij veelal een tijdelijk karakter hebben en makkelijk kunnen worden vervangen” (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-09, nr. 2011/1, 148). Voor zover de verzoekende partij in die gewilde mindere rechtsbescherming een schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het rechtmatig vertrouwen van de rechtsonderhorige ziet, geeft zij kritiek op de decreetgever.

Het is niet omdat de instandhouding van het reclamepaneel zonder vergunning verjaard zou zijn en strafrechtelijk niet meer gesanctioneerd zou kunnen worden, dat de vergunningsplicht komt te vervallen of dat de verwerende partij zonder meer de aanvraag zou moeten vergunnen. Het andersluidende argument van de verzoekende partij in administratief beroep wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk en afdoende beantwoord.

De argumentatie dat er in 2006 voor het eerst publiciteit op de muur geplaatst werd, dat publiciteit op die gevelmuur sindsdien deel is gaan uitmaken van de omgeving en om die reden “niet zonevreemd” zou zijn, dat het signalisatiebord “zich over de jaren heen geïntegreerd (heeft) in de bestemmingszone” en dat de aanvraag geen nieuwe plaatsing van een reclamepaneel tot voorwerp heeft, kan in ernst niet worden aangenomen. De strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften houdt niet op te bestaan omdat de toestand al sinds 2006 bestaat. De verzoekende partij ziet daarbij over het hoofd dat een regularisatieaanvraag zoals een “gewone” vergunningsaanvraag beoordeeld moet worden, wat in artikel 4.2.24, §4 VCRO verankerd is. Een regularisatieaanvraag moet de toets aan de gebruikelijke beoordelingscriteria ondergaan, ongeacht de duur van het te regulariseren feit.

In de bestreden beslissing geeft de verwerende partij afdoende de motieven te kennen waarom de regularisatieaanvraag niet vergund wordt en waarom de in administratief beroep aangevoerde argumenten niet aangenomen worden.

2.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 februari 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF